

statslige myndigheders vedkommende vil forudsætte, at vedkommende myndighed har fornøden bevillingsmæssig hjemmel for en eventuel overtagelse af ejendommen.

Industrirådet og landboorganisationerne har i udtalelser over det oprindelige lovforslag henstillet, at stk. 3 udgår. Bestemmelsen svarer imidlertid ikke blot til § 14, stk. 1, i byplanloven af 1938, men til flere tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning, f. eks. saneringslovens § 25, stk. 2, og lov om offentlige veje § 38, stk. 1, og § 78, stk. 1. Disse bestemmelser vides ikke at have medført urimelige resultater. I nærværende lovforslag er stk. 3 derfor opretholdt.

Til § 33.

De foreslåede bestemmelser er med en enkelt redaktionel ændring enslydende med § 29 i det oprindelige lovforslag. De knytter sig til lovforslagets § 18, stk. 1, nr. 14, hvorefter det i en lokalplan bl. a. kan bestemmes, at en eksisterende bebyggelse kun må nedrives med tilladelse fra kommunalbestyrelsen.

Efter den gældende byplanlovs § 14 a kan ejeren forlange, at kommunen overtager hans ejendom helt eller delvis, når den er omfattet af en bevaringsbestemmelse i en byplanvedtægt med hjemmel i lovens § 2, stk. 3, og når han får afslag på en ansøgning til kommunalbestyrelsen om tilladelse til at nedrive bebyggelsen, eller hvis kommunen ikke har taget stilling til en sådan ansøgning inden 9 måneder.

Har bevaringsbestemmelsen i byplanvedtægten derimod hjemmel i byplanlovens § 2, stk. 2, nr. 9, har ejeren intet krav hverken på erstatning eller på kommunens overtagelse af ejendommen, hvis en nedrivningstilladelse nægtes.

Hvis den pågældende bebyggelse også er fredet efter bygningsfredningsloven, kræves der efter denne lovs § 10 tillige tilladelse fra Det særlige bygningssyn til nedrivning af bebyggelsen. Kan bygningssynet ikke tiltræde nedrivningen, skal bygningssynet inden 6 måneder indstille til miljøministeren, at bygningen eksproprieres, hvorimod loven ikke indeholder nogen tidsfrist, inden for hvilken ekspropriation skal være foretaget.

For så vidt angår afslag på en ansøgning om nedrivningstilladelse foreslås den gældende retstilstand i princippet opretholdt, således at afslaget udløser en overtagelsespligt for kommunen, hvis ejeren ønsker at afstå ejendommen.

Det findes dog mindre rimeligt og mindre velstemmende med de øvrige bestemmelser om kommunernes overtagelsespligt i både lovforslaget og den gældende byplanlov, at ejerens krav skulle

være uafhængigt af de økonomiske konsekvenser for ejeren, som afslaget medfører. I stk. 2 er derfor — ligesom i det oprindelige lovforslag — foreslået en betingelse for overtagelseskravet, som udgør en parallel til bl. a. lovforslagets § 32, stk. 2 og 3, og man har således ikke kunnet efterkomme en henstilling fra Industrirådet og landboorganisationerne om en slettelse af stk. 2.

Endvidere foreslås 9 måneders fristen i den gældende byplanlov opgivet. I almindelighed vil kommunalbestyrelsen kunne tage stilling til ansøgningen på væsentligt kortere tid, og en opretholdelse af fristen vil da kunne befrygtes at ville virke mod sin hensigt. Det afgørende må være, at sagsbehandlingen ikke varer længere, end sagens omstændigheder gør det nødvendigt.

Efter den gældende byplanlovs § 14 a kan ejeren af en bygning, der er omfattet af en bevaringsbestemmelse i en byplanvedtægt med hjemmel i lovens § 2, stk. 3, tillige kræve ejendommen overtaget af kommunen, hvis han nægtes tilladelse til at ombygge eller ændre bebyggelsen. En kommunalbestyrelses beslutninger om bevaring af bygningers ydre fremtræden (byggelovens § 43, stk. 1, c, jfr. stk. 2, og den københavnske byggelovs § 60) kan derimod ikke udløse et overtagelseskrav og medfører heller ikke i øvrigt økonomiske konsekvenser for kommunen. Det gælder såvel den oprindelige beslutning om eventuelle afslag på ejerens ansøgning om tilladelse til at foretage en ændring af en sådan bebyggelses ydre fremtræden. En hertil svarende ordning gælder ifølge bygningsfredningslovens § 6 for både A- og B-fredede bygninger (for B-fredede bygninger dog kun for så vidt angår bygningens facade). Lovforslaget opretholder på dette punkt byggelovens ordning, og der er således ikke — som foreslået af Industrirådet og landboorganisationerne — knyttet overtagelsespligt for kommunen til et afslag på en ansøgning om ombygning af en sådan bebyggelse eller anden ændring af den ydre fremtræden.

Til § 34.

Bestemmelsens hovedindhold er en hjemmel for kommunalbestyrelsen til at ekspropriere fast ejendom og rettigheder, der er knyttet til de pågældende ejendomme, når det er af væsentlig betydning for at virkeliggøre en lokalplan.

Stk. 1 svarer med sproglige forenklinger og moderniseringer til byplanlovens § 12, stk. 1 og 2, og vil afløse også byggelovens § 56, stk. 1, a, og den dertil svarende ekspropriationshjemmel i Københavns byggelov § 41, stk. 1. Efter disse bestemmelser i byggelovene kan kommunalbestyrelsen ekspropriere til opnåelse af tilfredsstillende bebyggelses- eller vej-